Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in universam artis logicam - Cod. Ettenheim-Münster 277

[S.l.], [17. Jahrh.]

Dvbivm quartvm

urn:nbn:de:bsz:31-129937

Visual Library

ima. pat qz tota hoc negotij in juriptis tradendis bene disserendi. Jta
Jta. Finis hoc docentis est docere quomodo sit disserendum sed docere quomodo
aliquis sit agendum est medicinam practicam qz hoc est finem practicum.
Et ad ma. Finis hoc docentis est bene disserere nonne finis studiosi sed.
Dicit ho qz hic miseres qd hoc studiosus sit habitus practicus qz ut in
arte ordinem est illa ergo non est prayes sed speculatiuus in dicit sed bene
disserere sed sibi habere est praxis qz ad speculatiuum, qz ad cognitionem et
speciem nonne mi.
Ad Gregorii qz ad cognitionem et speciem non potest regiri in illo ut finis ultimus
qz dicit. praxis huiusmodi qz ad speculatiuum in illo potest alij praxis admitti,
ea qd alij actus de illo speculatiuo et mere in speculabili potest fieri ut
alij habitus practicus, ut fi prudentia v. g. qz est habitus practicus fieri
hoc et nonne est speculandum naturam diuinam, illa speculatio potest dici
praxis qz ad speculatiuum, non ho qz ad cognitionem et hoc quod nunc Aduers.
Ad 2 gr. pot. qz dicit. huiusmodi non hoc docent quomodo sit disserendum qz
ho bene disserere est opus speculat. et mere speculatiuum Judicium illud
non est nisi practicum.

DUBIUM QUARTUM

Qd et quotuplex sit ens rationis et quomodo fiat et quae sit illius causa?

Ad 1. Ens rationis pro ut nunc. 1. Late et sic omne ens ab intellectu
formatum et in illo habitudinem entis rationis ut alias intelligendi; verbum
mentis, spes intellectus habitus intuitus qz in illo recipiunt ratio entis rationis.
Nos ho hoc modo non assumamus hic ens rationis, qz cum ista quidditas sit abstracta
entia realia a parte rei existentia.
2. sumit stricte et prout ad nostrum propositum, pro illo fit: quomodo hic nei
hic sit aliquis est in quo objici illud et cum definitio huiusmodi. Ens rationis est illud
quod tum habet esse obiecti in intellectu et sic ens rationis non habet naturam entium sed
speciem et formam ad modum ~~[illegible]~~ veri Entis.
Ad 2. Ens rationis sic definitum contradictorie opponitur enti reali, ens non reale
est illud qd est a fili rei ante omnem intellectum esse. Ens v. rationis
ante intellectum nequit esse a fili rei sed hoc ultimo in intellectu. Ergo qz

Insertis Nullum ens rationis potest fieri ens reale et è ita quia huiusmodi entium oppositum fieret non esse fieri irrationale ab entitatem nam oppositum de hoc dicitur Entia non sunt entia. Ar nihil ens rationis est reale ergo aliquid ens medium. Ad quod dicendum quod dam sub gere Entis non dari medium nihil ens reale et rationis, hoc est quia ea aliquid ens quod non est reale non rationis quia ea quod extra rationem substitit est ens reale, quod si non in esse ultimo existit est ens rationis sed nihil hoc dico non dari medium quinullum potest dari ens quod non est reale nec rationis, quia quod non est aut est vel ea est antecedens esse vel non est aut ea non est antecedens esse quod est omnis disjunctiva nihil quia non est assignare medium et dicunt ens reale ea illud quod est aut ea est antecedens esse, Lucet non Rosa in hyeme nihil quidem reale est aut est ens reale quia, hoc est est saltem existere antecedens esse actum et licet in Hyeme Rosa quod solum esse apparentiam existat tamen ista apparentia existit et extra eam potest à parte rei existere, quod circa non est contum entis rationis quod postulat tamen in ratione ea et extra rationem nullum mutatum. Et idem ibi est de aliquid entis non existentibus actu, aptis tamen ad existendum in rerum natura antecedens esse.

Dd 3. Aliqui Auctores negant tales Entia rationis dari hoc modo explicata sed hoc omnino est explicandum, statuitque ea dari quia entia rationis quia tamen habent ea esse in esse, illaque nullum modum existere post antecedens esse.

Ens rationis

Sed Ratio. Illi non efficit ut res possit in esse convenire unum de alio et non esse sequentur regula rationis esse et predicati sed ea subiectum et predicatum faciunt ens rationis quia dicuntur entia rationis. ma est certa. pti mi. Ion hoc posito hoc est ante esse hoc sit subiectum et ante predicatum faciunt non hoc sit hoc et ante à parte rei ante operationem esse sed tamen habent habitudinem objectivam rationis esse ergo ea subiectum et predicatum faciunt est ens rationis. pat. ex. Ex def. Entis rationis Dd 2. hoc et ante non fuit subiectum et predicatum faciunt ante operationem esse pat.

Ex E. Illi non Unum et eandem rem à seipsa distinguunt et de seipsa dicunt quod sit idem faciunt operationem identicam et q. Petri est Petri sed hoc distinctio est ens rationis quia dicuntur entia rationis. pt mi. illa distinctio non dat in re ante operationem esse. Petri non à parte rei non distinguitur à seipso quia illa distinctio est tamen per rationem quia est ens rationis, cum illud sit ens rationis quod hoc tamen esse per operationem mentis.

184 quod duplex species reperitur in nro esse. Alia expressa vel impressa.
Species expressa est ipsum verbum quod esse nra habet et suam cognitionem in quo
est ipsum intellectum. et hoc verbum est ipsa essentia in actu et de ipso Arist. 3o de anima
dicit. quod intelligens in actu est ipsum intelligibile in actu. v. g. intelligens
lapidem in actu est ipse lapis intentionaliter in actu. Species v. impressa est semen
quoddam non esse causa ab esse causata ab per [illegible] esse agentis mediante
phantasmate in esse possibili quod continet et in virtute esse et est potens
et est potens esse actuari nil in se esse esse habeat et cognoscat. Ad
eum modum quo semen arboris in virtute continet arborem et esse hoc semen
concurrit effectivie ad esse esse conceptus quod est species expressa effectualis in
qui species impressa est nra procedere ut certum formet. sicut semen est
semen arboris procedere ut arbor generet. esse n. nunquam egredit ad actum
esse quod esse nisi quod esse quod est species quod habet esse in potentia
et in virtute et hoc species impressa est non mediante ad mediante causa
a phantasmate illustrate ab esse agente ut ab esse agente illustrante
phantasma qui est in esse ut est sed agitima qui prius fuerit in sensu
et hoc est quod est cognitio quod de Deo habet in hac vita debet esse quod species
creaturae qua Deum quod est in se et cognoscimus in hac vita est species
creaturae est esse Dei inde est quod participant esse species creaturae hoc sunt
sunt et nihilo nro et sic species creaturae sunt nihil secundum
in cognitione Dei qui creaturae est similes Deo. Hic finitur sit.

Chro ja Eenlei Entis rationis in cor est
quod habeat tm esse ollene in esse.

Hic Chro ad ex d. sup. dato et esse cois apud eos quod entia rationis ad
mittunt. tm esse differentias in explicando illa esse ollene, quam n. dicunt
esse ipsum conceptum formalem a nro esse quod tm multum terrant, cum
conceptus illa ut in p. dictab. dicitur esse fictum ens realis quod unum et
realem mistuquem esse entis. Deinde qua esse ollene conceptus non est ipse
conceptus est ens rationis esse ollene conceptus quo non est ipse conceptus. Unde a.
dra entia entis rationis esse conceptus est hoc ipsum fictum. 7o esse quod entia
entis rationis est ipsa conceptio quod fictus esse dicitur esse. et ipsa conceptio est
ollene conceptus est ens rationis ut pat. 2o dicitur esse. quod entia entis rationis
est conceptus hoc esse esse ollene tm in conceptu et hoc fictus legitimus est.

Ex q̃ Inferit. Ens rationis ri cū Conceptum fol tri q̃ existens y complex
ita tri nul alia fol existentia Conceptij, Alia existentia entis rationis. Exis
tentia appe Conceptij ē realis. Existentia v. Entis rationis ē rationis.

Obij Dicunt Existentiam entis rationis ri cōi consistere in denominatione ex
tensiva fol hic ri recti qa ultimum actus ri ē denominatio ab actu fol
ens rationis ē ultimum actus q̃ ri ē denominatio. Verum ē tri q̃ denomina
tio ista extrinseca, quia fol fient entia rationis, tri ri oē ens rationis ē de
nominatio extrinseca et consequenter ens rationis ri cōi, ri fol consistere in illa
denominatione extrinseca.

Denominatio Ex
tensiva ē q̃ ens
ab actu fol E
rationis ē ultimum a
ri ē denomina

Obij Dicunt ens rationis consistere in communitate rerum multiplicium ut
quodlibet nihil continget Hircum et Tragum et facit unum unde ex illis
duobus. Hircotragus fit: illud q̃ fit efformatur. Sed ens rationis qa fit
ex communitate rerum multiplicium q̃ communitas à pti rei respicit negat
Hic fient q̃ ad hoc. Verum dicit, fit: efformatum illud ex Hirco et
Tragio nul ly aliqd rebus multiplicibus ē ens rationis. Falsum tri q̃ oē
ens rationis consistere in communitate tali rerum multiplicium qa dicunt
multa entia rationis q̃ ex tali communitate carent ut relatio rationis v.g. q̃ ē
ri Petri ad Jacobum cum dicit Petri ē, Petri ri q̃ ē Petri respicit
ri rationis fundatur ad Jacobum in quantum hic rationis q̃ ri ratiam et rationis
relationis fol tri q̃ relationis rationis q̃ ē Verum ens rationis et tri rationis con
munitatem rerum multiplicium explicant. Ofis rationis patet.

Prot existentia Entis rationis ri cōi constituitur in ipsam Entitate ri entis fol
apparentia tri et ad modum Veri entis efformata ens à pti rei respicit
existere et tri ē quod objicit nec existere hoc ē ultimum actus ē para
tiscipat, q̃ rationis cōi ē oē enti rationis et Exist. q̃ o sicut fing. q̃ profitam.
Ire cum tota ratio entis rationis fit à ratione fingi manifestum q̃ existentia
Entis rationis fit deducenda ex ordine seu habitudine virtuali ad ultimum
ita q̃ virtualis illa habitudo constituat existentiam rationis. Actualis v.
ex existentia illij fient existentia existentiae ē prout inhaerentia subiecto. Existen
v. ipsa actualis inhaerentia ita ri existentia entis rationis deducuntur ex hoc
q̃ dicat virtualem habitudinem ri rationis ultimum tri ad ultimum nul rationis
Existentia v. ex respectu actualis ad eundem. Hoc ē ipsa actua ex respectu
et objicit.

Chr. 2. Ens rationis dividitur 1° in illud quod habet fundamentum in re et in id quod non habet fundamentum in re.

Ens rationis quod non habet fundamentum in re dicitur illud quod est ordinatum hoc est ad quod fabricandum nec ipsum nullum habet motivum in re vel occasionem ut cum ipsum nec facit Chymeram facit aliquod ens rationis absque eo quod in re habeat aliquod motivum vel fundamentum.

Ens v. Rationis quod habet fundamentum in re est illud ad quod fabricandum vel fingendum ipsum nec habet aliquod motivum vel fundamentum vel relationem ut ijndo efformat relationem praedicati generis et speciei, ex hoc non quod a parte rei Petrus sit homo, praedicat hominem de Petro. Et ex hoc fundamento effingit aliquam relationem inter Petrum et Hominem quae relatio vocatur praedicati et [illegible] et sic ipsum plane est ens rationis.

Ens rationis habens fundamentum in re. Dividitur in 3 membra rursum. Relationem Negationem et Privationem. Negatio est Carentia alicuius formae in subiecto inepto ad talem formam ut non videns respectu lapidis.

Privatio est Carentia alicuius formae in subiecto apto ad recipiendam talem formam ut caecum respectu animalis. Relatio est quidam respectus fabricatus ab intellectu qui unam rem ordinat ad aliam ut ijndo intellectus concipit Petrum tanquam id de quo praedicatur homo et ijndo concipit hominem tanquam id quod praedicatur de Petro efformat ijndam relationem qua Petrus refertur ad Hominem et qua homo refertur ad Petrum. Haec relatio et caeteras alias fundatas in similibus actibus intellectus vocantur 2ae Intentiones de quibus infra.

Arg. Ist. 3 Divis. Intellectus nec quando efformat Chymeram habet in fundamentum in re habet quippe illas partes animalium ijs coniungit inter se quae tamen coniunctio a parte rei est impossibilis quia illa pars divisio nulla. Rx Verum est ultimum nostrum habere partes illas animalium ad ijsdem similitudinem efformat Chymeram, nos tamen nomine fundamenti non intelligimus quicunque sed illud quod ijsi movet ultimum ut talia entia rationis efformet. nullum v. motivum videtur habere illud ad efformanda talia monstra, habet v. in efformandis aliis entibus rationis in negationibus et privationibus et Relationibus quae quae ratione sint entia rationis infra in solutionibus argumentorum explicabitur. Ex quibus orietur adhuc alia dicta inter ista monstra ab intellectu efformata et alia entia rationis

q hoc fundatum in re q̃ illa sic: cognoscit actum ille statim totaliter
destruendo. Hoc v. non posset actum illi rei pro quanto manerent, ut
clarius in mea de unitate patebit.

Chap 3. Ens rationis fingit nec Verum nec Realem
Entitem ita nec Verum nec Realem aliquis cau-
mistorum pot praeze.

Hic Chap. c. cap. pri. Dic cau realis mistorum et causa p quod nec verum
et realem effectum sed ens rationis non c. vere nec realis effectus vere causat in rea-
lis q̃ ens rationis non pot p quod nec verum et realem aliquis cau mistorum
mum pot. ma c. et chap et omnia [illegible]. et pter qa realis mistorum non pot recipi
nisi in alio entitate realis nec v. ens rationis capax c. talis mistorum q̃

Chap 4. Ens Rationis fit p cognitionem illi q̃ res alia
ac in se pot cognosci. Ita ut q̃ ens rationis tunc habeat
esse primum et affectum quod. quia cognitio est ad fundatum sed
ad ipsum ens rationis ex fundati cognitione resultans. Cap.

Hic Chap q ad. p. pr. Ex ipsa nau et natura entis rationis q̃ c. ab non potest c. q̃
pti rei q̃ nec illi facient ens rationis non cognosci res pot pot in se sed
alio mo q̃ a pti et sequuntur fin. cognosci res pot pot in se a parte rei
nullam habet ens rationis efficiat sed potis nerum ens reale cognosci et
hoc tac fingunt illum in affirmatione entis rationis ex potis tunc
in ens reali et mali, q̃ c. illum apprehensum illum humanum.
Ex eius cognitione Ens quidam rationis resultat. Ita q̃ ens rationis non dicat
fieri pro et q̃ fit ab illo sed pro existentia. Exemplis res est clarius.
Tunc v. V.G. sed chymera q̃ cognitione illi quod pluribus ani
malibus cognosci alio mo pro in se pot et tali mo q̃ ens c. pti rei re
gnat ec. mo sic: unitio rei cum ens Unitio illa q̃ pluribus illis
a pti rei convenit nequeunt. Similiter quod concipit nau humana cum
ipsa unitate perita ab mysteriis. et nam q̃ dam indifferentia adpluribus
mundis mundana sed pluribus ens rationis fingit sic: qa cognosci nau
humana non c. mo q̃ c. in se qa nau humana plura sic non sed illum unitio
nem mundanam sed c. similiter in plura singularia. Similiter quod concipit
Caelestis q mundum aliquis entitatis accidentalis efficientis occulum sed ens rationis
qa concipit caelestis non q est c. in se, cum in se non sed entitas q̃dam sed potis
remotis entitas et sic De aliis entib rationis.

Ex 9. Nullam hic unq; difficultem in ijs entis rationis q̃ sit planissima
tibi, tuni n. v. g. Chymera hl suam primam et secundam existentiam
quo ptes omnigeni cognoscunt ut unita, n' v. quo conspiranq;
ptes illi. Idem fit q̃ tabi entis rationis tuni habebunt primam et secundam
existentiam quo cognitio tendit ad ipsa n' v. ad ipsas res ad ijs simili
tudinem ipsis cognoscenda. Alii in Entia rationis ut negantes primam
tuis et Relationis tuni secundi existunt quo cognitio ad ipsa tendit
et n' quo cognoscenda fundatur.

Obj 3: Existentia entis rationis ut dictum e, est tuni ex natura cog
nitione sed si ens rationis ponitur ad cognitionem fundati existentia ei
demum ex fundamentali cognitione et n' actuali q̃.

Obj 4: Ex 8. Ph. 4 Metaph Lect. 4. Ph. nil Entia rationis tuni
ponitur quo illi esse illa abijs negatur sed negatur illis e cognos
cere q̃ tuni ponitur entia rationis quo illis ipsa cognoscit.

Obj Tertia. Sequitur n. q̃ ens rationis ponitur antijm est ultima ri illis
sed hic e in natura entis rationis q̃ et id ex q̃ dicit. Obj. Sept. e ultima ri
illis e cognosci sed Ens rationis sibi contrarius ponitur antijm cognosci
cognitione tenta ad si q̃ existere antijm est ultima ri illis.

Dicimus in Chore Ut ens rationis primam et secundam habent existentiam.

Existimamus n. Ens rationis p cognitionem sui fundati hic inchoatam et in
perfectam existentiam.

Chu 8. Ens rationis n' cognoscit p primam speciem impressam ab
ipsis entibus neq n' p speciem expressam entis realis sed cognosci
p speciem expressam primam, mediante tu nel concurrente
speciem impressa jm expressa entis realis.

Hac Chu 3 hl partes et supponit Ens rationis a nobis e cognoscibile.

1 Q. pb. Ens rationis n' pt producere aliquid reali sed species impressa reddit
illum intelligibilem in actu p e q̃ reali q̃ n' pt causare ab Entis rationis et
q̃ ens rationis n' hl primam speciem impressam ab ipsis entibus.

Ex 3. pb. Ens rationis cognoscit distincta cognitione ab ea ij cognosci Ens
reali sed ordo cognitionis hl suam speciem expressam q̃ ens rationis cognosci
p speciem expressam primam.

3a. 8. ptr. Ex sufficienti enumerative. Si n. n cognoscit ens rationis
et speciem expressam entis realis nrio dl cognosci conceptu proprio q sit
causatus ex specie impressa et expressa entis realis. qd ptr. Ex eo n. qd cognosco
naturam humanam esse unam in multis numero tm differentibus attribuo illi
rationem speciei q e ens rationis go precessit cognitio nature humanae et consequenter
tam species impressa qm expressa illius qb. illius adiuncta postea efformat speciem
expressam entis rationis.

Chro 6. Causa Entis rationis e illius Humanus nec ab ulla potentia
tam Externa qm Interna ab illo distincta pt causari ens rationis
nisi in quantum participet ab illo. Nec illius divinus pt
facere ens rationis nec Angelicus nisi in illis q n adeo clare et
comprehensive cognoscit.

Haec Chro Varias ht p. 1. ptr. Illius humanus pt attingere ens rationis
immediate go pt illud efformare pat consequenter qa tunc fit ens rationis
quando immediate attingit. ptr ans ex iam sup. dictis.

Quod v. nulla potentia tam interna qm Externa ab illo distincta pt causare
ens rationis pat. qa nulla alia potentia pt formaliter attingere ens rationis cum
illud attingere requirat collationem entis realis cum ente rationis, Conferre
v. e proprium munus illius go.

Diximus Nisi in quantum participet ab illo. Censemus n. probabiliter Imagi-
nativam potentiam ex convenientiae ad illum mirabilia monstra efformare
q sit entia rationis hoc tn n ex propriis viribus sed potius ex viribus illius qs ex
convenientiae et subordinatione ad illum recipit.

Quod Illius divinus n potest facere ens rationis pt. Facere ens rationis
affert imperfectum modum cognoscendi sed hoc n pt dici de illo divino
q ora perfecte cognoscit go illius divinus n pt facere ens rationis. ptr ma-
tune fit ens rationis qndo cognoscit res alias aliter ac in se e sed hoc
affert imperfectum modum cognoscendi go et facere ens rationis.

Ult. pars ptr. qd illius Angelicus sc: n potest facere ens rationis, nisi
in his q imperfecte cognoscit. Ideo n. illius humanus facit ens rationis
qa cognoscit res aliter ac in se est sed in illius Angel. pt cognoscere
res qrum comprehensionem n ht aliter ac in se est go illius Angelicus pt facere
ens rationis

Arg. I Ens rationis datur à parte rei ante omnem operationem intellectus quia ens rationis non est tantum obiective in intellectu. Consequentia patet et probatur antecedens. Privatio solum dicta est ens rationis at quia privatio datur à parte rei quia ens rationis datur à parte rei ante omnem operationem intellectus. probatur minor. Caecitas est privatio visus sed caecitas datur à parte rei ante omnem operationem intellectus quia idem quod antea. probatur minor. Rursum ante omnem operationem intellectus Petrus est Caecus quia Caecitas datur à parte rei.

Respondeo negando antecedens et ad probationem. Respondeo concedendo maiorem et eliminando minorem. Privatio datur à parte rei formaliter quia concipitur per modum formae positivae negando minorem. Maioritas ut est remotio formae datur à parte rei concedo minorem.

Ad Hic duplex esse ens reale. Aliud positivum Aliud Remotivum Positivum ens est illud quod habet figuram et positivam entitatem et non affert negationem ut homo Leo lignum &c: Ens vero reale Remotivum est illud quod in re non habet veram et positivam entitatem sed tantum ante omnem operationem mentis affert negationem sive remotionem alicuius formae ut caecitas Tenebrae &c: et si removeatur formam respectu subiecti apti vocatur privatio si vero respectu subiecti inepti vocatur negatio. Haec quidem Entia remotiva Privatio sic: et negatio si iuxta solum suam propriam rationem solum quod afferunt remotionem formae sunt entia realia, ante omnem non operationem intellectus Petrus habet remotionem visus et non tantum est Caecus quando objicitur illum si vero iuxta mentem talia entia remotiva sub ratione alicuius entitatis positivae ut concipi solent non habent esse ante operationem intellectus sed tantum per illum, cum à parte rei careant omni entitate et potius dicant remotionem entitatis quam entitatem et sic intelligantur formaliter.

Arg. 2: Datur aliquid ens rationis quod neque sit relatio neque Privatio aut negatio quia illa divisio claudit. Consequentia patet. probatur antecedens denominatio extrinseca solum Thomistarum opinionem est ens rationis et tamen nil ex his trahit est quia Respondeo negando antecedens Ad probationem negando minorem. denominatio non extrinseca formaliter est relatio rationis dixi formaliter quia maioritas ad nullum genus entis rationis reducitur sed est ens reale formaliter vero denominatio extrinseca dicit relationem denominati ad formam extrinsecam denominantem quia relatio profecto non realis est sed rationis ut esse cognitum esse repraesentatum.

Contra Hanc Doct. nulla solent fieri argta gl. Adversarij contra
quod clari denominatio extrinseca cū entia realia sed si ita esset
Ergo cū realia maēbit n' v. fuēbit.

Arg. 3°. quia hl caēm realem cū ens reale sed ens rationis hl caēm ra
lem g'. non pot. ni pt. Cap. Entis rationis cū illis sed illis cū pria ex
tina realis g' ens rationis hl caēm realem Ro cl. ma. quia hl caēm
realem primario et vere sed caēliam cū reale secdo. Vario et indi
recte sic caēliam cū reali ng. ma. et eodem mō dic. ma. Licet n. Entis
rationis sine mō caēdi ab illis hoc hl n' sit vere et primario sed indi
recte et ex centoni qa res cognosci alio mō ac in se s. Ergo ipsa cognoscendi
mō repugnant entia rationis

Arg. Ens rationis n' cognoscibile a nobis g' nqd fieri q cognitum
sit ant. Vel n. cognoscere q priam speciem vel aliquam sed q nulla
cognosci g' nullo mō cognoscibile. Ex ex dictis Ens rationis cognosci
q priam speciem expressam n' hl mō expressam sed cognosci q speciem mōstra
tam entis realis, quia a. ens rationis g' cognosci alterij linea pōt cognosci q
speciem mōstratam entis realis n' adeo clari patet. Modus Expli cundi
facilis est si detur speciem mōstratam entis realis n' posse repraesentare
ens reale et rationis sed pōt et q si repraesentare ens reale. Ea ratio v. ens
rationis cum alij ipsi subordinatur, nqd qa ens rationis est modum Entis
realis cognosci.

DUBIUM QUINTUM.

Quodnam sit obiectum Entis?

Varie et multum discrepantes sunt de obiecto Entis scilicet 1a. Nominalium
existimant Ens de voce agi vel mere simplicis vel cum Grammatica.
2a Scotistarum statuit q obiectum Entis reale 3 sit: Operationes Mentis q dicti
gibiles hanc opinionem multi ex Modernis et ex antiquis Scoti Gabriel. 2 Scotistarum et
3 Scotistarum 3 ait et Thomistarum Ponit q obiectum Entis rationis ita S. Th
opus de nat. gen. Soto. Bruxellensis. Flandria et alij.
Si quis et alius Scotistarum ens sit hic commune nullum est q Entia
sive 3a Scotistarum ipsum vel n. obiecti conformiter amplectuntur.